

NOCES AMB ARBRES

UN GEST SIMBÒLIC QUE S'ESTÉN I CONSCIENCIA

DIEGO BERMEJO

Madrid, Espanya

Vestits nupcials, música, padrins, testimonis i fins i tot anell de noces. Així de solemnes són els cada vegada més freqüents matrimonis arboris, que es multipliquen a diferents punts del planeta d'un temps ençà. Una mena de ritus que començaven de la mà d'un dels grans activistes ecologistes d'Amèrica Llatina, Richard Torres, un artista plàstic nascut a l'Amazònia peruana, que el 2014 va decidir posar en marxa el moviment *Casa't amb un arbre*.

Torres explica a FCINCO que el projecte va néixer com a fruit de la necessitat de "generar consciència sobre la importància de la cura del medi ambient i d'advertir sobre la crisi ecològica" que flagel·la el planeta. Així com el seu ideari, la forma escollida pel peruà per fer arribar aquest missatge no va trigar en calar en gent d'arreu del món.

Els activistes d'aquest moviment criden l'atenció per expandir els seus ideals organitzant allò que anomenen "noces ecològiques", núpcies entre humans i arbres que, en comptes d'esglésies o catedrals, se celebren, lògicament, en boscos o parcs arbrats. Un dels actes més emotius i recordats pels defensors dels enllaços amb aquests éssers de tija llenyosa va tenir lloc a Ciutat de Guatemala. Allà, en Torres es va comprometre davant d'una multitud a "estimar, respectar i continuar duent un missatge de pau arreu del món, en la salut i la malaltia", unint la seva vida a la d'un enorme arbre.

El ritus, malgrat no tenir validesa legal, és tot un ritual per als seguidors de Torres, i acaba amb l'oficiant enunciant entre aplaudiments allò d'"aleshores, en nom de la natura, jo us declaro companys de vida i d'amor pur, per sempre. Pots estimar-lo, abraçar-lo i fer-li un petó".

Com a colofó, els presents, en comptes d'arròs, llençaven als acabats d'enllaçar sucre, sal, pa, fesols, grans de blat de moro, plàtans i aigua, en representació de la fecunditat de la terra.

La notícia no va trigar en suscitar simpatia a d'altres països. No havia passat ni un any quan l'or-

ganització *Cors verds per la natura i els nens* ja estava organitzant el primer gran casori ecològic col·lectiu a la ciutat mexicana d'Oaxaca. Un acte multitudinari al qual van assistir 30 contraents amb l'objectiu de formalitzar la seva unió eterna amb la Pachamama. Dones, homes i nens que es comprometien davant Déu i la natura a estimar, respectar i cuidar el seu arbre fins al seu darrer dia.

Just un mes després d'aquesta macrocerimònia, i commoguda per totes aquestes històries d'amor profund pel nostre planeta, una nord-americana, Karen Cooper, decidia fer el mateix convertint-se en la primera dona del seu país en casar-se amb un arbre. A més del seu amor per la natura, el que va empenyer a organitzar un ritual d'aquesta mena a Fort Myers, costa sud-oest de Florida, va ser la necessitat de fer visible un afer que li tocava de ben a prop. Al centre d'aquesta ciutat un emblemàtic ficus centenari corria perill de ser tallat. El nou propietari de la terra plantejava a les autoritats la possibilitat de desfer-se'n, per por a que, amb el temps, caigués damunt de casa seva. Amb el seu "sí, vull" al ficus, Cooper va aconseguir posar el focus mediàtic en aquest afer i llençar al món el missatge que tots els éssers vius, tinguin la forma que tinguin, mereixen el mateix respecte.

Després d'una dotzena de matrimonis verds contraets a Guatemala, Xile, Argentina, Mèxic, Cuba, Colòmbia, Bolívia, Veneçuela i Perú, Richard Torres, el primer humà en contreure matrimoni amb un arbre, té previst continuar sumant enllaços ecològics al seu *llibre de família* a Hondures, Costa Rica i Espanya, on arribarà a formalitzar les seves tretzenes núpcies.

Espera que aquesta "sensació inexplicable de felicitat, pau, veneració, gratitud, fortalesa i respecte" que experimenta cada vegada que es casa amb un arbre, el torni a acompanyar també a Europa. No té pas intenció de frenar tants de casoris. Segons ell, hi ha com a mínim tretze milions de raons per continuar posant-se anells: *les mateixes que hectàrees de bosc desapareixen cada any a la terra.* ■